

царь Георгя до 300 души храбри воиници събра и до 12,000 Албанцы, додохъ му на помощь ёще 8000 души черногорцы, и тъй съ една отбрана войска около 21 хиляда отиде въ Албанія да освободи отечеството си отъ Турцитѣ, които го бѣхъ завладѣли слѣдъ бащината му смърть. Храбрѣтѣ Албанцы, като чуха за неговото намѣреніе, много са зарадвахъ и тутакси са стекохъ около него ёще 22 хиляди души. Насърченъ тъй отъ своитѣ си, той стигъл безпрепятствено до столния градъ на отечеството си Кроја (Кроїа), дѣто нападицъ на турцитѣ нощемъ, отъ които изсѣче до 40 хиляди души и презе града.

Като чухъ туй Муратъ съ наследника си Мухаммеда, люто са разгнѣвихъ върху Георгия-Скендербяя, и тозчасъ Муратъ подига 300,000 души отбрана войска, съ която отиде върху Албанскій Ахиллесъ, и зе въ обсада градоветѣ Кроја и Дурацо. Но безстрашныятѣ Георгий пакъ нощемъ напада на Мурата и до половината отъ войската му минува подъ сабя, и на другата нощь накарва Турцитѣ да са върнатъ назадъ; тогазъ Муратъ отъ гнѣвъ и яростъ падицъ боленъ и едваъ можи да стигне живъ до Одринъ, дѣто и скоро умрѣ, въ 1451 год. слѣдъ 30-годишно блѣскаво царуванье.

Ный видѣхмы по-напредъ, че туй което имахъ най-много на сърцето си досегашнитѣ Султаны, наследникътѣ Муратовъ, Мухаммедъ II съ успѣхъ и въ скоро време (53 дни) го постигнѣ: Цариградъ стана столнина оттоманска.

Бѣлѣжка. — Ный нарочно вмѣстихмы тукъ послѣднія параграфъ (62), ёще и съ иѣкои забѣлѣжки наши, за да извадимъ на явѣ лѣжовнитѣ свѣдѣнія, които дава *Царственникъ* върху съюза на Георгия Страшимировича съ мнимыя си братанецъ, който са изгуби ёще слѣдъ послѣднія рѣшителенъ бой на Софийското поле, и съ боснийския ужъ иѣкой воевода Янкулъ. Туй го правимъ съ